

VAKARĒDIENS

 ... man kaklā no vairākām, no piecpadsmīt kalpošanām tur Arizonā. Tas bija brinišķigs laiks. Kungs Jēzus vienkārši ārkārtīgi, bagātīgi svētīja mūs. Viņi centās darboties saskaņā ar Dieva stratēģiju, es domāju, ka tā to arī vajadzētu darit, atbraukt un sākumā to vietu aizdedzināt. Es atbraucu vairākas dienas pirms noteikta laika, novadijām desmit vai divpadsmīt kalpošanas visās lielākajās draudzēs Finiksā, Sanislopā, Tempā un Mesā, un uz dienvidiem, tajās vietās, it kā aizdedzinājām to visapkārt, bet pēc tam to visu novedām līdz piecu dienu sanāksmēm. Un tā bija lielākā sapulcešanās, kāda vien mums ir bijusi Ziemeļamerikā. Tā bija liela. Lielākās brokastis un—un arī mielasts vakarā.

² Es vienkārši nespēju pateikt, cik daudz bija to, kuri saņēma Svēto Garu. Tas bija—tas bija ārkārtīgi liels skaits, kas saņēma Svēto Garu, un cik daudzi bija dziedināti un—un tika glābti, tas—tas ir vienkārši brinišķigi. Tāpēc mēs esam pateicīgi Dievam, redzot, kā laiks iet uz priekšu. Ienāca daudzi vareni viri. Viens no . . .

³ Tas ļoti nāks par labu brālim Nevilam. Es redzēju, kā viens prezbiteriešu kalpotājs no vislielākās prezbiteriešu koledžas no . . . šajā valstī dejo Garā. Ak vai, tas patiešām bija kaut kas, viņš saņēma Svēto Garu! Un pēc tam viņš man izstāstija, sacīja: “Man bija viena jūsu magnetafona lente.” Sacīja: “Tā nebija pārāk laba.” Sacīja: “Tā it kā raustījās, taču,” sacīja, “es to aiznesu uz koledžu un atskāpoju.” Un sacīja . . . Tā kā viņš tur bija liels psihologs, viņš tur visus savaldīja. “Nu, tik un tā viņiem tas bija vienreiz jānoklausās,” viņš sacīja. Un viņš sacīja, ka viņš bija . . .

⁴ Un sacīja, ka viņš, kad bija saņēmis Svēto Garu, sāka dejot Garā savā draudzē, un viņi sacīja: “Cienītāis, kad tu iemācisies kādu jaunu dejas soli?”

⁵ Viņš sacīja: “Kad mana sanāksme iemācisies šito.” Tas bija diezgan apķērigi, ziniet, prezbiteriešu hierarhijā, jā, sacīja: “Kad mana sanāksme iemācisies šo.” Tāpēc tā ir laba lieta. Nu, kā mazs bērniņš, kaut kas jauns, un tomēr viņš bija . . . Nu, ziniet, par ko viņam bija jāklūst, par psiholoģijas profesoru vislielākajā prezbiteriešu koledžā Bostonā, lūk, tas ir Savienotajās Valstis.

⁶ Es redzēju, kā viens no galvenajiem Maijo klinikas sirds ķirurgiem sludina Evaņģēliju Garā un runā mēlēs. Ak vai! Es redzēju, ka cits specialists, kurš bija septītās dienas adventists no . . . Viņš arī bija sirds un kakla specialists, un viņš, vecs vīrs, saņēma kristību ar Svēto Garu. Viņš To saņēma. Reiz vakarā es uzliku viņam savas rokas tur pagalmā, un viņš saņēma Svēto

Garu. Tāpēc mēs esam... vienkārši ir tik daudz visa, ko izdarīja mūsu Kungs, par ko mēs esam pateicīgi, jo īpaši redzot to šajā laikā.

⁷ Tad es viņiem pajautāju: "Vai jūs aptverat, kāda šī ir tā stunda, kad guļošā jaunava sāk prasit eļļu?" Tas ir laiks, kad atnāca Ligavainis, un cilvēki, tie, kuri bija gatavi, iegāja iekšā. Ak, es esmu tik priecīgs zināt, ka mēs dzivojam tajās pēdējās dienās. Saprota? Es ticu, ka mēs dzivojam diženā laikā, kādu šī pasaule vēl nav redzējusi, precizi Tā Kunga Atnākšanas priekšvakara. Vai tas nav brinišķīgi? Aizdomājieties, tas var notikt jebkurā laikā, visi Raksti ir tikpat kā piepildījušies! Un tāpēc mēs gaidām Viņu jebkurā bridi. Un mums būtu jādzivo atbilstoši šādām gaidām, ka tas var notikt jebkurā bridi. Esiet lūgšanā, gatavi!

⁸ Šodien vienā no pārrunām es tikos ar misionāri no Formosas, braša sieviete, septiņdesmit tris gadus veca, bet izskatijās, it kā viņai būtu četrdesmit pieci. Un viņa joprojām nav precējusies un droši vien bija skaista, jauna meitene. Un viņa stāstīja, ka izauga kristīgā ģimenē, kur "jā" nozīmēja jā, un "nē" nozīmēja nē. Un viņa uzauga tādā stingrā apmācībā. Un viņa sacija: "Brāli Branham, kad man bija aptuveni, ak," sacija, "aptuveni astoņi gadi, es domāju, ka es esmu atdevusi savu dzivi Kungam Jēzum." Viņa sacija: "Apmēram divpadsmit gadu vecumā vienas konfesijas kalpotājs mani vilināja, sakot, ka man ir jāiegūst otrā svētība," un sacija, "un es biju tajā briesmīgi piekrāpta." Bet viņa sacija: "Aptuveni septiņpadsmit gadu vecumā es patiešām saņēmu Svēto Garu." Un tagad viņa atkal ir šeit, cenšas atmodināt dažas no šim guļošajām baptistu draudzēm. Viņa sacija, ka, ja arī viņa ir redzējusi kaut ko "mirušu", pati viņa ir no baptistiem, viņa sacija, "tad tās ir tās mirušās baptistu draudzes." Viņa nosauca tās par "morgiem".

⁹ Es saciju: "Nu, manuprāt, kad jūs esat priekšējās linijās..." Es domāju, ka tagad viņai ir... Tikai padomājiet, man ir piecdesmit divi, viņa jau strādāja par misionāri, pirms es vēl biju dzimis. Un es vēl iedomājos, ka kļūstu pārāk vecs, lai darbotos. Un es nodomāju: "Ak, piedod man, Kungs!"

¹⁰ Un viņa ir jauka sieviete, tik ļoti gaiša un mirdzoša. Un pēc tam ceļā stāstīja man no savas pieredzes, un kā Evaņģēlijs ir vajadzigs Taivānā un—un Ķīnā, un Japānā, un tā tālāk. Un tā viņa tika aizsūtīta prom no darbalauka, sacija: "Ziniet, jūs nevarat atrasties darbalaukā, kad esat vecāka par septiņdesmit gadiem." Tāpēc viņi aizsūtīja viņu atpakaļ. Taču viņa negrasās apstāties, viņa dodas uz visiem tiem baptistu saietiem. Un viņa sacija: "Billijs Grēms," sacija, "tas, kā viņš nesa baptistu vēstījumu, padara viņu par parādnieku baptistu draudzes priekšā." Sacija: "Viņš tos neaizved pietiekami tālu, lai tie saņemtu Svēto Garu," viņa sacija. Ak, māsa, turies cieši pie tā! Tas ir pareizi. Viņa sacija, ka tiem ķiniešiem tur viņa nelāva

apstāties pie tā, lai tikai nāktu un sacitu: "Mēs ticam Jēzum Kristum." Sacīja: "Tas ir labi," bet sacīja, ka viņa lika tiem palikt tur, lidz kaut kas notika, un tad viņi kļuva par istiem kristiešiem.

¹¹ Es saciju: "Tieši tā tas ir jādara, māsa. Sakiet viņiem, lai gaida, lidz kaut kas notiks."

¹² Kā būtu, ja apustuļi būtu pateikuši, nu, pēc deviņām dienām: "Mēs ticam, ka mēs esam To saņēmuši, ziniet, vienkārši pieņemsim To ticibā un dosimies uz priekšu mūsu darbā"? Saprotiet, tas nekad nebūtu nostrādājis. Viņi tur gaidīja tik ilgi, lidz viņi zināja, ka kaut kas ir noticis. Un tieši tāda ir mūsu problēma šodien: mēs negaidām pietiekami ilgi. Nu, tieši tāpēc mēs pēc tam varam vienkārši dzīvot kādu pagadās dzīvi, darit jebko, tas mūs neuztrauc, jo mēs negaidījām tur pietiekami ilgi. Šodien mēs esam iekšā, rit mēs esam ārā un *šādi* un *tādi*. Ja tu uzkavēsies pietiekami ilgi, lidz tu ieiesi un aizvērsi aiz sevis durvis, tad tu tur paliksi. Tu esi aizzimogots lidz tavai izpirķšanas dienai. Es tik loti par to priecājos.

¹³ Mums bija labs laiks, kā es saciju, Finiksā un visā ieļejā, tur ir daudz kristiešu, daudzi no tiem turas no visa spēka.

¹⁴ Es tur uzkāpu Dienvidu Kalnā, tur bija sieva un es. Viendien, kad draugi, mans brālis Doks paņēma divas meitenes, bet—bet brālis un māsa Vudi paņēma puiku, un mums ar sievu bija otrs medusmēnesis. Un viņa sacīja: "Vai zini, Billij, šis ir lidzīgāks medusmēnesim, nekā tas mūsu pirmsais." Viņa sacīja: "Kad mēs pirmoreiz devāmies medusmēnesi, viss, ko es dariju, es sēdeju nometnē un gaidīju, kad tu atnāksi no medibām," viņa sacīja.

¹⁵ Ziniet, es izmantoju tādu kā nelielu stratēģiju. Es nodomāju: "Nu, naudas man nav daudz." Es to krāju cepamā pulvera bundžā, tur pietika, lai dodos medibu izbraukumā, un vēl es tajā rudeni gatavojos precēties. Tāpēc es nodomāju: "Vienkārši es to visu apvienošu," ziniet. Un—un, kamēr es devos medibu braucienā, tas bija arī medusmēnesis, ziniet, un tā nu mēs to apvienojām. Taču šajā reizē mēs to kompensējām un patiešām devāmies izbraukumā, nu, lieliski pavadijām laiku.

¹⁶ Un bija atbraukuši daudzi no šī lūgšanu nama. Manuprāt, brālis Sotmans, lūk, tur ir viņa ģimene, un brālis Toms Simpsons un pārejie, un brālis Magairs, un mums visiem bija lielisks laiks Tai Kungā.

¹⁷ Un tā mēs kāpām Dienvidu kalnā, kurš ir dienvidos no Finiksas, un tur augšā mēs atrivojāmies no tā spiediena. Ak! Modernas pilsētas spiediens! Nav brinums, ka tad, kad uz zemes sāka vairoties cilvēki, ienāca grēks un vardarbiba. Un es paskatijos turp, mēs sēdējām lielā augstumā, tāpēc mēs varējām redzēt Finiksas ieļeju, es saciju sievai: "Kopš mēs sēžam šeit, šis piecpadsmit minūtes, interesanti, cik reizes tajā pilsētā velti tika lietots Tā Kunga Vārds?" Hm?

¹⁸ Apmēram, nu, tajā teritorijā, ieskaitot Tempu un—un Sanislopu, un tālāk, es domāju, ka tajā ielejā noteikti dzīvo kāds miljons cilvēku. Es saciju: “Pirms trissimt gadiem tur nebija nekā, izņemot kaktusus un koijsotus. Un droši vien Tā Kunga acis būtu labāk, ja atkal būtu tā.” Tā tas ir. Kaut arī viņi tur būvē varenu—varenu pilsētu un skaistas mājas, un tā tālāk, tas ir jauki. Tomēr būtu labi, būtu daudz labāk, ja virieši un sievietes staigātu pa ielām, pacēluši savas rokas gaisā, slavēdami Dievu un Viņam pateikdamies. Taču tā vietā notiek lamāšanās, ārdišanās, dzeršana. Ľauj tikai ienākt civilizācijai, un ļaunums ir klāt.

¹⁹ Es saciju: “Cik laulības pārkāpumu šajā pilsētā notika vakar vakarā, iepriekšējā nakti! Cik dzeršanas! Cik daudzas ģimenes... Cik daudzas—cik daudzas nekārtības ir izdarītas pēdējās stundas laikā šajā lielajā pilsētā!”

²⁰ Un sieva pateica man, viņa pateica man kaut ko tādu, ka es nodomāju: “Tad kāda gan jēga ir braukt uz šejieni? Kāpēc tu esi atstājis mājas un atbraucis šurp?”

²¹ Tad es saciju: “Lūk, kas tas ir. Galu galā, kaut arī tas viss, protams, ir vairumā, taču tur ir neliels mazumiņš. Cik daudz uzticamas lūgšanas tur devās augšup vakar vakarā pirms došanās uz dievkalpojumu?”

²² Un Viņš bija tik labs pret mums, ka draudzes bija pārpildītas vēl pirms saulrieta, ka pat apkārtējos pagalmos nebija vietas. Un tās organizācijas un pārējie, un Tas Kungs izlēja Savu Garu un viņus svētīja. Un es nevienu asu stūri neapgāju, vienkārši devu viņiem Evaņģēliju. Un reizēm, protams, tas bija diezgan skarbi, taču citādāk es nemāku. Šeit tas ir skarbi. Bet uz Tiesas Sola, kur mums nāksies nostāties, būs vēl skarbāk. Tāpēc kopumā tas bija brinišķīgs laiks. Un mēs gribam pateikties tai draudzei par lūgšanām un, ka jūs mūs atbalstāt, un—un palidzat būt mums pie krusta.

²³ Un pēc tam, atgriežoties šurp mājās, un es grāsijos šajā ritā, iespējams, palūgt par dažiem slimajiem. Man rindā gaida daudzas pārrunas, dažas no tām, kuras ir ieliktas pāris pēdējās dienās, kopš esmu šeit, ir gaidijušas jau mēnešus, kopš es aizbraucu. Tāpēc viņi centās tos sameklēt un atvest, cik ātri vien iespējams, savākt viņus no dažādām vietām, kur tie atrodas.

²⁴ Ja Dievs dos, vēl pēc apmēram divām nedēļām es došos uz Tūsonu, tas ir, vēl vairāk uz dienvidiem. Un tā, šajā reizē uzņēmēji, nu, jūs varat palūgt par šo... Man nekad nepatik kaut ko darit, pirms es nebūšu pārliecināts, ka tā ir Tā Kunga griba. Lūk, nākošais saiets būs Modesto un pēc tam no turienes Vašingtonā, Vašingtonas štatā, un Cirihe, tad Palestīnā un pēc tam Dienvidāfrikā. Un tas viss notiks laikā no šī briža līdz jūnijam. Un es esmu ielūgts kā runātājs uz visiem šiem saietiem. Un varbūt man parādisies iespēja atkal noklūt Dienvidāfrikā.

Viņi aicina, katru mēnesi mēs saņemam ielūgumus. Taču, ja viens...

²⁵ Tur ir liela šķelšanās draudzēs, vasarsvētku draudzēs. Un, ja tu dodies pie vieniem, tad pārējie nekādās darišanās neielaidisies. Un viņi savstarpēji nesadarbosies, tāpēc es jau kādus piecus gadus vienkārši atturos, bet manā sirdi ir aicinājums braukt. Un tagad, iespējams, ja šie uzņēmēji mani ielūgs, tad ar to pietiks, lai saņemtu atzišanu, redziet, no abām pusēm, un tādejādi tas viņiem visiem liks saskaņoties. Viņiem visiem būs tajā jāsadarbojas, jo tur ir finansiālas vajadzības viņu—viņu draudzēm, tāpēc viņiem būs jāatnāk, lai glābtu savu reputāciju, saprotiet. Un tā, varbūt tā būs Tā Kunga griba, lai nu kā, es nezinu. Tas izklausās labi, taču es nezinu.

²⁶ Un vēl, šogad brālis Borders iedeva man maršruta plānu jeb ielūgumus. Un, godīgi, tā bija kā grāmata, divas reizes biezāka par šo, ar ielūgumiem no visurienes, kas nāca kopš pēdējiem Ziemassvētkiem. Cilvēka prātam to visu atrisināt nav iespējams, tāpēc es nevienu no tiem nepieņēmu. Es vienkārši grasos novadit vienu sanāksmi un gaidīt, un skatīties, kur Tas Kungs teiks man no turienes doties, tad es braukšu uz nākamo un pēc tam uz nākamo, it visur, kur Viņš teiks man braukt. Tāpēc lūdziet par mani.

²⁷ Es atceros, pagājušajā gadā, tur ar brāli... tas ir, ar māsu Koksu, kad brālis Arganbraits bija aicinājis mani doties tajā braucienā uz Ankoridžu. Kā būtu, ja es būtu braucis, tik vien kā iedomājoties, ka viss ir kārtibā?

²⁸ Lūk, es par to prātoju, par *iedomāšanos*, es sludināju par šo tēmu. Kad es tur devos, es saciju tiem puišiem, kas veic ierakstu: "Neveiciet nekādus ierakstus. Neņemiet lentes, es sludināšu tās pašas tēmas, ko šeit." Manuprāt, es sludināju vienu no tām, kuras sludināju šeit, visas pārejas bija jaunas. Ūn brālis Magairs tās visas ierakstija.

²⁹ Iedomāšanās. Tāpēc, ja es būtu braucis uz turieni *iedomājoties*, tad droši vien būtu citādāk, nekā tas sanāca, vizija nepiepilditos. Taču vizija piepildījās, un jūs visi to zināt, kā Tas Kungs patiešām svētija.

³⁰ Un tā, ir vēl viena lieta, kas jau ilgu laiku man ir uz sirds. Draudze, lūdziet par to. Jūs visi šeit zināt, ka jau kopš mazotnes es nekad neesmu bijis apmierināts šajā apvidū. Visa mana sirds vienmēr ir ilgojusies pēc Rietumiem. Un es atceros, kad es plāvu zālienu savai sievasmātei tajā vietā, kas bija... kas šeit piederēja draudzei, tajā vietā. Es biju apsēdies uz pakāpieniem, un Svētais Gars uz mani runāja, Viņš sacija: "Es turpmāk vairs nevarēšu tevi svētit, kamēr tu Man pilnībā nepaklausies kā Ābrahāms." Redzat? Bet Ābrahāms, Dievs pateica viņam atdalities un iet pašam. Bet, kad viņš to izdarīja, viņš paņēma līdzi savu tēvu un savu brāļadēlu. Un tikai tad, kad Ābrahāms pilnībā pakļāvās

Dievam, tad pilnībā piepildījās tas, ko Dievs bija viņam apsolījis. Un šīs saites, viena no galvenajām saitēm, kas mani šeit turēja, bija mana māte. Jūs to zināt. Un tagad mamma ir prom, lai būtu kopā ar Kungu Jēzu. Un es—es nezinu, kurp doties, ko darīt, tāpēc lūdziet par mani.

³¹ Lūk, brālis Nevils, es uzķāpu uz platformas, es nodomāju: “Nu, es tur iznākšu.” Kāds mani satika un pateica: “Ak, šodien vakarā būs daudz kalpošanu.” Sacija: “Ir paredzēta sludināšanas kalpošanu, dziedāšanas kalpošanu, lūgšanu kalpošanu, un pēc tam būs ziedojumu vākšana, un pēc tam teica, ka viņiem būs—būs kāju mazgāšana, vakarēdiens un ūdens kristības.”

³² Es nodomāju: “Nabaga brālis! Ak! Ak, tas viss, es zinu, kas tas ir, jā, turklāt vēl pēc tādas smagas rīta sludināšanas.” Un tā, es nodomāju: “Es tur klusinām pieiešu, varbūt viņš gribēs, lai es pasniedzu vakarēdienu.”

³³ Un viņš sacija: “Vai šovakar tu nevarētu mums runāt, ja jūti vadību?” Tāpēc es zinu, ko tas nozimē. Tāpēc tad es atgriezos un paņēmu Rakstus un dažas piezīmes, un varbūt Tas Kungs man palidzēs jums nodot patiesām īsu Vēstijumu uz kādām četrām stundām, un pēc tam mums būs tā—tā kāju mazgāšana, un tad vakarēdiens. Un tad, un, ak, es, varbūt es beigšu atrāk. Nē, es vienkārši jūs kīrcinu. Apmēram divdesmit, trisdesmit minūtes, un tad mums būs kristības, kāju—. . . Kas būs pēc tam, vai vakarēdiens? Pēc tam būs vakarēdiens, tad kristības.

³⁴ Lūk, mēs priecājamies, ka jūs tiksit kristīti. Un tā, ja Dievs dos un tas būs Viņam tikami, un ja draudzes ganam un cilvēkiem nekas nebūs preti, tad nākamās svētdienas ritā es būšu šeit, lai lūgtu par slimajiem un runātu, ja Kungs tā gribēs, nākamajā svētdienā, jo, iespējams, aiznākošajā svētdienā es atkal būšu prom. Un tagad, kad es esmu šeit, man patik šeit atnakt un—un runāt, jo mēs sadarbojamies kā brāļi, un brālis Nevils un es šeit, un mēs—mēs milam viens otru, un mēs—mēs—mēs gribam būt tuvumā un palidzēt viens otram kā . . .

³⁵ Tas izklausās zaimojoši, bet es ceru, ka jums tas šādi neizklausīsies, misters Karijs reiz pateica, viņš . . . Es piedalijos kampaņā, tirgoju kāda uzņēmuma spuldzes. Un viņš nopirkā milzīgu daudzumu spuldžu, kuras viņam pietiktu četriem vai pieciem gadim, bet es savukārt nopirku no viņa Fordu. Viņš sacija: “Billij, manuprāt mēs vienkārši kasām viens otram muguru.” Tāpēc tas, nu, vienkārši palidziba istajā laikā. Tāpēc tas—tas ir pareizi. Mēs zinām, kā atnākt viens otram palīgā un kā palidzēt viens otram.

³⁶ Un tā, tagad pievērsīsimies nopietnajai dalai, un, ja es neklūdos, manuprāt, es redzu brāli Bileru tur aizmugurē, vēl vienu brāli, kalpotāju. Un šodien, kad es gāju garām, tur pagalmā stāvēja brālis Džūnijs Džeksons ar brāli Kriču. Vai

viņi šeit kādreibz kalpo? Kristibu kalpošana, skaidrs. Labi, mēs varam sagādāt ūdeni, ja viņiem ir kandidāti. Mums—mums ir ūdens, labi.

³⁷ Tāpēc, tā kā mums būs vakarēdiens, es iedomājos, ka būtu labi, ja es kādas pāris minūtes parunātu par vakarēdienu.

³⁸ Un tā, pirms mēs vērsisimies pie Vārda, tagad noliksim malā visu un visus mūsu bērnišķigos un jaunekļigos izgājienus, un—un ar lūgšanu tuvosimies Dieva Klātbūtnē. Lūgsim. Tagad, kad mūsu galvas ir noliektas, un es ceru, ka tādas ir arī mūsu sirdis, vai šeit ir kāds lūgums, kas būtu... jūs gribētu, lai tas tiek darīts zināms Dievam, un gribētu, lai es pieminu jūs Dieva priekšā, tad dariet to zināmu, paceļot savu roku pretim Dievam. Dievs atbildēs uz katru lūgumu.

³⁹ Visuvarenais Dievs, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, Kurš augšāmcēlī Viņu no miroņiem un nosēdināji Viņu pie Majestātes labās rokas, būdams vienmēr dzīvs, lai varētu veikt aizbildniecību, pamatojoties uz mūsu ticību tam, ko Viņš ir izdarījis mūsu dēļ, un apliecināt, ka tā tas ir. Mēs lūdzam, Kungs Dievs, lai šovakar, lai Tu piedod mūsu grēkus. Ak, mēs gribam palikt zem Asinim visu laiku, jo mēs nezinām, kas tieši var notikt. Viss ir gatavs beigties, mēs jūtam, Kungs, ka Tā Kunga atnākšana ir tuvu. Un mēs gatavojamies doties celā. Bet, kad mēs domājam par došanos celā, mums būtu jāpadomā par čemodāniem un—un par papildus apgērbu un papildus apaviem. Bet cik daudz citādāks ir šis ceļojums! Tā nav sapakošana; tā ir izpakošana, nolikšana malā. Kā Tavs varenais kalps Pāvils sacija Vēstulē Ebrejiem 12. nodaļā: “Mēs noliecam malā visu smagumu un neticību, kas tik viegli mūs sapin, lai mēs varētu ar pacietību skriet mums priekšā noliktajā sacīkstē.”

⁴⁰ Un mēs tagad nevaram pravietot neko labu šai mūsdienu pasaulei. Vienigais, ko mēs caur Garu varam pravietot, ir katastrofas, nelaimes, zemestrices, lieli paisuma vilņi, saules un mēness gaismas zudumu, draudze Lāodikejas periodā, Kristus aiz durvīm klauvē, lai ienāktu. Ak, Dievs! Tieši tāpat kā Miha senatnē, kā gan viņš būtu varējis svētit Ahabu, kad pravietojums bija pret viņu? Kad tas lielais, varenais pravietis Ēlija atnāca pie viņa, un, tā kā viņš bija atnēmis dzīvību tam nevainīgajam viram, Nabotam, tāpēc viņš sacīja: “Suņi laizis tavas asinīs.” Tādējādi, kā gan Miha varēja pravietot kaut ko labu?

⁴¹ Kā gan ar Garu piepilditi šodienas bērni var pravietot kaut ko labu grēcīgiem, vienaldzīgiem cilvēkiem, kuri ir atstājuši To Kungu ārpusē? Ak, Dievs, mēs redzam tikai to, ka priekšā ir tiesas skarbums. Un mēs kliedzam tiem, kuriem nav taisnība: “Bēdziet pie Tā Kunga, jo Viņš ir tā Klints izvārgušā zemē! Viņš ir tas Patvērums vētras laikā. Un Tā Kunga Vārds ir Spēcīgs Tornis, un taisnais dodas Turp un tiek pasargāts.” Kā mēs aizdomājamies par tām lielajām uzceltajām glābšanas pilsētām,

un, kad tā cilvēka vajātājs... bet nokļūstot tajā tornī, cilvēks bija drošībā, neviens nevarēja viņu aizskart. Ak, Dievs, ļauj mums skriet un steigties pie Tā Kunga, jo Viņš ir mūsu Patvērumus un mūsu Spēks, un vienmēr rodama palidzība bēdu laikā. Un tā, it kā skatoties ar ērgla acīm, nepatikšanas tuvojas, mākonī savelkas, tiesas pērkoni un zibeņi dārd virs zemes, mēs zinām, ka tuvojas vētra.

⁴² Šovakar, Kungs, mēs lūdzam par tiem, kuri šeit ir pacēluši savas rokas. Es nezinu, ko viņi grib, Tēvs, Tu zini. Es lūdzu, lai Tu dāvā viņu dārgajām dvēselēm visu to, kāpēc tika paceltas šīs rokas. Dāvā to, Kungs. Dziedini slimos. Nomierini nogurušos. Dāvā prieku nomāktajiem. Dāvā mieru nogurušajiem, baribu izsalkušajiem, dzeramo izslāpušajiem, prieku noskumušajiem, spēku draudzei. Kungs, parādi Jēzu mūsu vidū šovakar, kad mēs gatavojamies ēst vakarēdienu, kas attēlo Viņa lauzto ķermenī. Mēs lūdzam, Kungs, lai Viņš atnāk pie mums apbrinojamā veidā.

⁴³ Svēti šo mazo sanāksmi, tās iemīloto ganu, mūsu brāli Nevilu un viņa ģimeni, un diakonus, pilnvarotos un katru cilvēku, kas atrodas šeit. Svēti pārējos, Kungs, it visur pasaule, kuri ar prieku gaida Tā Kunga atnākšanu, lukturi ir sakārtoti un skurstenī iztīriți, un Evaņģēlijā Gaisma spīd tumšās vietās.

⁴⁴ Tagad palidzi man, Kungs, kad runāšu šos nedaudzos Vārdus. Un svēti to, kad mēs to lasisim, un dāvā mums kontekstu, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

⁴⁵ Tagad mēs varam pievērsties Bibelei, Jāņa Evaņģēlijai 6. nodaļai, un būtu labi, ja katrs no mums, kad pārnāksim mājās, izlasitu šo nodaļu. Es gribētu izlasit, sākot ar 47. pantu līdz 59. ieskaitot, lai mums vienkārši būtu kāds teksts tēmai: *Vakarēdiens*.

Šeit Jēzus runā svētku laikā. Tas bija lielisks laiks, tie svētki. Viņi dzēra ūdeni no klints, lai attēlotu to Klinti, kas bija tuksnesi. Un viņi ēda, pieminot to mannu, kas bija kritusi pirms daudziem simtiem gadu. Tie bija vienkārši pashā svētki, kādi šovakar ir mums.

Patiесi, patiesi Es jums saku: kas Man tic, tam ir mūžīgā dzīvība.

Es esmu tā dzīvības maize.

Jūsu tēvi ir ēduši mannu tuksnesi, bet ir nomiruši.

Maize, kas no debesīm nāk, ir tāda, ka tas, kas no viņas ēd, nemirst.

Es esmu dzīvā maize, kas nākusi no debesīm: kas ēdīs no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi, un maize, ko Es došu, ir Mana miesa, kas dota par pasaules dzīvību.

Tad jūdi savā starpā sāka strīdēties, sacīdamī: Kā Viņš mums var dot ēst Savu miesu?

Bet Jēzus tiem sacīja: Patiesi, patiesi Es jums saku: ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa asinis, jums dzīvības nav sevi.

Kas bauda Manu miesu un dzer Manas asinis, tam ir mūžīgā dzīvība, un Es to uzcelšu pastarā dienā.

Jo Mana miesa ir patiess ēdiens un Manas asinis ir patiess dzēriens.

Kas Manu miesu bauda un Manas asinis dzer, paliek Mani, un Es viņā.

Itin kā Mani sūtījis dzīvais Tēvs, un Es esmu dzīvs Tēvā, tāpat arī tas, kas Mani bauda, būs dzīvs Mani.

Tāda ir tā maize, kas nākusi no debesīm, ne tāda, kādu ēduši mūsu tēvi, jo tie ir miruši, bet, kas bauda... šo maizi, tas dzīvos mūžīgi.

To Viņš sacīja, mācīdams sinagogā Kapernaumā.

⁴⁶ Lai Tas Kungs svēti Savu Vārdu. Es vēlos tikai dažas minūtes parunāt par: *Vakarēdienu*. Ko nozimē vārds *vakarēdiens* [Komūnija—Tulk.]? *Komūnija* nozimē “sarunāties”. Piedalīties... *Komūnija* patiesibā nozimē “būt sadraudzībā, sarunāties vienam ar otru”. Ja tu runā ar kādu pa telefonu, tad jums ir dialogs, jūs esat komūnijā viens ar otru. Un, ja mēs aiziesim maliņā un nostāsimies tur zāles galā, kāds cilvēks ar draudzes ganu vai jebkuri divi cilvēki, tad viņi būs komunikācijā viens ar otru.

⁴⁷ Lūk, jūs neesat komūnijā caur radio vai televiziju, jo jūs neverat atbildēt. Taču, kad... Jūs varat to darīt pa telefonu, jo jūs komunicējat viens ar otru, tas nav vienpusēji. Tas ir... Es neveru būt komunicēt ar jums tagad, tāpēc ka jūs neatbildat. Lūk, tādējādi tas nav atnākt un dzirdēt, kā kalpotājs saka savu vēstijumu. Ne tāda ir sanākšana kopā, lai komunicētu. Tā nebūtu komūnija... Ja tu atnāc, lai vienkārši būtu komūnijā ar kalpotāju vai jebkuru citu cilvēku, tad tu pasauksi viņu maliņā un komunicēsi ar viņu vai viņu.

⁴⁸ Bet lūk, kāpēc mēs piedalāmies vakarēdienā: lai katrs no mums kā indivīds būtu komūnijā ar Kristu. Lūk, kas ir komūnija. Tāpēc komūnija nav tas, ka runā tikai *viens* vai ka runājam tikai mēs, bet gaidit un saprast, ko mums atbild Viņš.

⁴⁹ Lūk, kur ļoti bieži mēs pieļaujam mūsu lielās kļūdas, kad mēs esam vienigie runātāji un negaidām, un nedodam Viņam iespēju mums atbildēt. Reizēm mēs ejam, sakām: “Kungs, es gribētu, lai Tu izdari *to un to* un ari *to un to*, āmen,” un pieceļamies un aizejam. Lūk, tā patiesibā nav komūnija. Tas ir atnākt un paprasit palidzību. Taču, kad tu paliec pietiekami ilgi, līdz Viņš tev atbild, lūk, kur tev ir komūnija, tu esi komunikācijā ar To Kungu. Lūk, lai būtu komunikācijā, ļoti svarīgi ir būt

vienisprātis, jums ir jābūt vienisprātis par kaut kādām lietām. Un ir divaini, ka reizēm, kad mums ir tās lietas . . .

⁵⁰ Ēšana ar to ir saistīta. Lūk, paskatieties uz biznesmeniem, kad viņi grib veikt kādu darījumu, viņi ielūdz to cilvēku kaut kur papusdienot. Un pēc tam, kad viņi ir apsēdušies un paēduši, tad viņi viens ar otru sarunājas. Labs pārdevējs parasti nerunās ar cilvēku, kas ir tukšā dūšā. Ir labāk pagaidit, līdz viņš jutīties labi, un pēc tam, kad viņš būs paēdis savas brokastis. Viņš tur neies un neraus viņu ārā no gultas, un nestāstīs par to, ko tas grib tam pārdot, bet pagaidīs, līdz tas pabrokastos un—un būs pareizajā stāvoklī.

⁵¹ Reiz, kad es sludināju par sievieti, kura mazgāja Jēzum kājas, es to runāju Kanādā, sacīju, ka tad, kad pie kāda cilvēka atnāca ciemiņš, tad šim cilvēkam bija jāiziet cauri noteiktiem procesiem, pirms viņi patiešam juta, ka ir pienācis laiks ciemoties jeb komūnijai. Ciemošanās ir komunikācija. Lūk, viņi nāca pie . . . Ielūgtais, sākumā ir vajadzigs, lai tevi ielūdz. Pēc tam tu piegāji pie durvīm, un sulainis nomazgāja tev kājas, jo ceļošana, tur uz ceļa bija smakas no—no dzīvniekiem un viss pārejais. Viņi visi . . . cilvēki gāja pa vienu ceļu kopā ar dzīvniekiem, un—un tāpēc tur bija smakas un putekļi, un tas viss nosēdās uz palestiniešu drēbēm un pielipa sviedrainajām kājām, un uz nenosegtās sejas, un—un pie rokām. Un—un viņi tika apturēti durvis, to darija sulainis, un viņu kājas tika nomazgātas. Un tad cits virs tur stāvēja ar dvieli un alabastra trauku, un no šī alabastra trauka nedaudz uzlēja uz rokām, un viņi to, lūk šādi izsmērēja, un—un izsmērēja pa visu seju, pēc tam ķēma dvieli un noslaucījās. Tas aizvāca visus netirumus un smaku. Un tā sastāvā bija kaut kas, kas atsvaidzināja, kā mentols, un no tā viņi jutās labāk.

⁵² Un pēc tam, kad viņi ienāca, ne jau netirās kurbēs pa tiem skaitajiem paklājiem, viņiem bija tādas kā, līdzīgas mājas čībām, un viņi ienāca. Un tad šis—šis viesis ienāca, un—un tad saimnieks sveicināja viņus ar skūpstu. Un, saprotiet, tu taču negribētu, lai saimnieks tevi skūpsta, ja tu slikti smakotu. Tev taču negribētos staigāt pa tiem paklājiem, ja tu esi netirs. Un tad saimnieks sveicina tevi ar skūpstu, un tad tu esi jau kā viens no mājiniekiem.

⁵³ Un, lūk, tieši tā ir pie Dieva. Pirms mēs patiešām esam gatavi komūnijai ar Dievu, mums sākumā ir jābūt nomazgātiem ar Vārda ūdeni. Nošķiršanās, nošķiršanas ūdeņi, kas nošķir mūs no mūsu grēkiem. Lūk, pirmkārt, jūs nevarat runāt ar Dievu un jūs nevarat būt komūnijā ar Dievu, kad ir . . . Pirmkārt, tev ir jānožēlo tas, ko tu esi izdarījis, jo tu nevari ticēt pareizi, kamēr tu nebūsi nožēlojis: "Kungs, piedod manu neticību." Saprotat? "Piedod manu neticību." Sākumā tev ir jāaatgriežas no grēkiem. Un, kad tu nožēlo, tad tu esi . . . tavi bijušie grēki ir piedoti, tad tu

jau esi kandidāts kristibām. Lūk, tad Viņš apsolija Svēto Garu, pēc kristibām.

⁵⁴ Un tā, lieta tāda, ka šajā komunikācijā, mēs redzam, ka tā bija saistīta arī ar kāju mazgāšanu un pārējo, lai nomazgātu mūsu kājas, kā Svētā Gara tīribas simbols.

⁵⁵ Un tā, un vēl tur ir jābūt abpusējām jūtām. Ja tu dusmojies uz savu—savu namatēvu, tad jūs—jūs nevarat komunicēt. Nē, jūs—jūs to nevarat, jo tu neesi vienisprātis ar Viņu. Taču, ja jūs esat vienisprātis, tad jūs varat būt komūnijā. Tāpēc, lūk, kā tas ir, kad mēs nākam pie Tā Kunga galda, mums ir jābūt vienisprātis ar Viņa Vārdu. Saprota? Mums ir jābūt dzimušiem no augšas, Dieva Gars mūsos saka “āmen” uz katru Vārdu, ko Viņš ir uzrakstījis, tad mēs varam būt komūnijā ar Viņu.

⁵⁶ Tas mums ir no Dieva, ja mūsu sirdis mūs nenosoda, tad mēs esam Dieva labvēlibā. Mēs zinām, ka saņemam to, ko prasījām un lūdzām, jo mūsu sirdis mūs nenosoda. Lūk, ja Dievs saka mums, ka mums ir jābūt dzimušiem no augšas, bet mēs neesam saņēmuši šo atdzimšanu, tad mēs nebūsim isti pārliecināti iet un prasīt kaut ko Viņam, saprotiet, jo mēs zinām, ka mēs neesam piepildījuši Viņa prasības. Tad atliek tikai grēku nožēlas lūgšana. Taču, kad mēs esam sadraudzībā ar Viņu, mēs sarunājamies, tas rada komūniju.

⁵⁷ Un tā, tieši šādu vakarēdienas nozimi es vēlētos nedaudz izskaidrot. Lūk, mēs pieņemam, ka tas, ko mēs saucam par *vakarēdienu*, ir maize un vins. Lūk, tas ir tik nepareizi izskaidrots, ka nav pat nekāda labuma par to runāt. Ak, daudzu gadu laikā tas ir tik ļoti sagrozīts! Tas vairs patiesībā nav vakarēdiens, tā ir tikai baušļa ievērošana. Saprota? Lūk, mēs to saucam par komūniju, jo tas nāk no katoļu asociācijas, ka ir “svētā eiharistija, kas ir burtisks Kunga Jēzus ķermenis”. Bet tas taču nav Kunga Jēzus ķermenis! Tā ir tikai Viņa ķermenēja pieminēšana.

⁵⁸ Un man ir vienalga, cik daudzi priesteri vai sludinātāji, vai kas tur vēl to svēti, tā joprojām ir maize un vins. Nekāds priesteris, kad mēs... viņi mums stāsta, ka: “Dievam ir pienākums uzklasīt priesteri, kad tas pārvērš komūniju,” to, ko viņi sauc par komūniju, “eiharistiju burtiskā Kunga Jēzus ķermenī. Tad tīcīgais to paņem, un tā ir komūnija.” Tas nav pareizi!

⁵⁹ *Komūnija* nozīmē “sarunāties, komunicēt, kad tu vari ar kādu runāt un saņemt no viņa atbildi.” Lūk, kas ir komūnija. Vafele nevar atbildēt. Tāpēc patiesībā istā komūnija ir tad, kad Svētais Gars atbild. Kad tu Viņam jautā, tad Viņš atbild, tāda ir pareizā komūnija. Šī ir pieminēšana, lai atcerētos... Viņa krustā sišanu un Viņa augšāmcelšanos, un nevis komūnija. Mēs to tā saucam, taču tas tā nav. Tas nāk no katoļu baznīcas, kur ḥem

to vafeli, kā mēs nesen to pēc kārtas izskatijām un runājām par tēmu *Pagānisms pret kristietību*.

⁶⁰ “Nu, šī mazā, apalā vafelite ir burtisks Kristus ķermenis.” Lūk, katoļu baznica tam tic. Vai esat ievērojuši, ka, šķērsojot baznicu, viņi pārkrustās, pieskaras savai cepurei un tā tālāk? Tas nav baznicas dēļ, bet tur atrodas tā vafele, “tas ķermenis, ko priesteris ir pārvērtis no vafeles par burtisku Kristus ķermenī,” un kuru var aizvilkт žurkas un peles. Nu, jūs nevarat, nevarat būs veselā prātā un domāt, ka maizes gabals ir Kunga Jēzus ķermenis! Tas nevar būt.

⁶¹ *Komūnija* nozimē “runāt un saņemt atbildi, kāds, ar ko tu runā.” Jau pats vārds *komūnija* nozimē “runāt ar” jeb “biedroties ar kādu, kas tev atbild”. Un Dievs tev atbild, komūnija. Bet tā joprojām ir maize un vins, tas, ko mēs saucam par *komūniju*.

⁶² Lūk, kā es lasiju, Jēzus šeit sacija: “Mans ķermenis ir ēdiens un dzēriens, Manas Asinis, ķermenis un Asinis ir ēdiens un dzēriens.”

⁶³ Un tā, mēs gribam domāt par Jēzu un apvienoties ar Viņu, kāds Viņš bija. Kas ir Viņa ķermenis? Kas ir šīs Kristus ķermenis? Tas ir ticīgo ķermenis, kuri ir savienojušies ar Viņu Svētajā Gara. Nevis kāds elks, nevis kāds maizes gabals, bet Gars, kas ir tā ticīgā sirdi, un viņi ir kopā sadraudzībā, kad cilvēks un Dievs var sarunāties viens ar otru, Dieva dēli un meitas. Pateicoties izlietajām Asinim, mirstīgais cilvēks saņēma izpirķšanu no grēka, un šīs virietis un šī sieviete, puisēns vai meitenite, kuri ir sadraudzībā ar Kristu, ir komūnijā ar Viņu, ķermenis.

⁶⁴ Tāpat kā virs un sieva apsēžas un visu pārrunā, vai arī puisis un viņa draudzene, Kristus un Viņa Draudze ir kopējā komunikācijā. Lūk, kāpēc mēs varam dzirdēt no Viņa un redzēt nākotni, pirms tā īstenojas, un varam neklūdīgi pateikt to, kas būs, jo mēs esam komūnijā ar Dievu, Kurš tur Mūžibu Savā rokā. Komūnijā viens ar otru, Kristus Ķermenis, noslēpumainais, garigais Kristus Ķermenis. Nevis sadraudzībā ar kaut kādiem elkiem vai maizēm, vai vīnu, bet gan garīgā veidā.

⁶⁵ Lūk, to pašu sacija Jēzus. Paskatieties Jāņa Evaņģēlija 4. nodalū, saruna ar to sievieti pie akas, viņa runāja par to šādi: “Mūsu tēvi dzēra no šī avota un izraka šo aku, Jēkabs, un—un deva šo ūdeni saviem bērniem un saviem lopiem, bet Tu saki: ‘Pielūdziet noteiktā pilsētā,’ bet citi saka: ‘Uz šī kalna.’”

⁶⁶ Bet Jēzus tikai—tikai sacija: “Acumirkli! Mēs esam ebreji un mēs saprotam, kas tas ir, ko nozimē pielūgsme. Taču paklausies, lūk ko, sieviete. Nāk stunda un ir jau klāt, kad īstie dievlūdzēji pielūgs Dievu Garā un Patiesibā. ‘Tavs Vārds ir Patiesiba.’ Un Tēvs meklē tādus, kas pielūgs Viņu Garā un Vārdā, Patiesibā. ‘Tavs Vārds ir Patiesiba.’” Un tā, Viņš pateica to tai sievietei.

⁶⁷ Redziet, Kristus... Dievs ir Gars. *Kristus* nozīmē “svaiditais, cilvēks, kuru ir svaidījis Dievs”, un tas padarija Viņu par Kristu. Lūk, Kristus sacija: “Es esmu Ēdiens un Dzēriens.” Nevis vafele, nevis vafele, kuru mēs te ēdam. Tas nav Kristus. Tas vīns, ko mēs dzeram pie altāra, nav Kristus. Tas simbolizē Viņu, pārnestā nozīmē. Bet Kristus ir Svētais Gars, svaidijums, kas ir uz Draudzes, lūk, kas ir šis Ēdiens un Dzēriens.

⁶⁸ Vislielākās raudas, kādas var izdzirdēt šajā pasaulē, es ceru, ka neviens no jums to nav dzirdējis, bet, ja kādreiz esat, tad nav raudu, kas līdzinātos bada asarām. Kad redzi māti ar mazulīti, un viņa ir tik vāja, ka nespēj paitet, un mazulītis mirst, viņa vēders ir uzpūties no bada, dzirdēt tās elzas, kas nāk no mātes sirds, redzēt to mazuli ar iekritušajiem vaigiem, palikuši tikai kauli un āda, un viņa mazās smaganas spid cauri, un viņu tikpat kā nevar dzirdēt, actīnas izvalbījušās. Nav tādu elsu, kas līdzinātos izsalkušā un izslāpušā elsam.

⁶⁹ Tur tuksnešos, cik daudz cilvēku ir zaudējuši savu dzīvību slāpju dēļ! Daudzi stāsti, es visu nakti varētu jums stāstīt patiesus stāstus par tuksnesi. Kā tas ir, kad tu nonāc... kad tev ir slāpes, kā velns parāda tev mirāžu. Jūs esat tās redzējuši ari šeit, nav jābrauc uz Rietumiem, lai tās redzētu. Ej pa ceļu, un izskatās, it kā uz ceļa būtu ūdens. To ir redzējis katrs šoferis, un kas ir bijis uz lielceļa. Tas ir neists, mirāža. Lūk, pirms kāda laika, varbūt pirms kādiem trim vai četriem gadiem, es lasiju, kā dažas piles, kas šķērsoja valsti, ieraudzīja mirāžu un nokrita uz ceļa, domādamas, ka nolaižas ūdeni. Tās vienkārši nosītās, ietriecās cietajā ceļā, domādamas, ka nolaižas ūdeni, mirāža.

⁷⁰ Cik bieži tieši to cilvēkiem ir darijis velns, dod viņiem viltojumu, mirāžu, kur nebija nekā, kā vien kaut kas izdomāts. Tik daudziem cilvēkiem šodien ir iedomāta reliģija, mēģina kaut ko izfantazēt vai izlikties, ka tur kaut kas ir, kaut ari tā nav! Kā teica tā misionāre, ka viņa gaidija, līdz viņa bija pārliecīnāta. Labāk tā darit ari mums. Jūs nevarēsiet atgriezties un pamēģināt vēlreiz. Jums ir viena iespēja un jums ir Projekts, tāpēc ir labāk precizi atbilst prasībām.

⁷¹ Bada sauciens, paklausieties, tas ir stiprs sauciens, jo tas ir ciešanu pilns. Cilvēks mirst. Un, ak, ja vien mēs spētu nonākt līdz tādam stāvoklim, ja šī valsts spētu nonākt līdz tādam stāvoklim, kad tā būtu šādi izbadējusies pēc Dieva! Tas ir briesmīgāks bads nekā fiziskais bads tādās valstis kā Indija, šī valsts mirst no garigā bada. Taču, kad tu loti ilgi esi badojies, tad nonāk līdz tam, kad tu vairs nezini, ka esi izsalcis.

⁷² Tieši tā notiek ar nosalšanu. Kad tu stipri salsti, klūst tik auksti, ka pēc kāda britiņa tev klūst silti. Un, kad tā notiek, tu mirsti! Lūk, kas notiek šodien. Draudzes klūst tik aukstas, ka sāk nosalt, taču domā, ka ir siltas, pateicoties locekļu skaitam, taču viņi garigi mirst. Mirst! Viņi to nezina. Galu galā viņš

apguļās, lai pagulētu, un ar to viss beidzas. Viņš vairs nekad nepamostas, jo viņa asinis vēnās ir sasalušas.

⁷³ Lūk, slāpes. Jēzus sacija: "Manas Asinis ir īsts dzēriens." Ja jūs esat izslāpuši pēc Dzivibas, izslāpuši pēc Dzivibas, Jēzum ir tas vienigais ūdens, kas var dzesēt tās slāpes. "Nāciet pie Manis visi, kas esat nopūlējušies un zem smagas nastas." Atklāsmes grāmatā ir teikts: "Izslāpušais lai nāk pie Dzivibas ūdens avotiem un dzer bez maksas." Ja vien jūs slāpstāt pēc Dzivibas!

⁷⁴ Mēs redzam, ka astronomi paredz, ka kaut kur mēneša pašā sākumā jeb pirmajā daļā, sākot ar otro vai piekto, vai kaut kur šī mēneša laikā, Indijas astronomi paredz, ka pasaule izjuks gabalos. Un Amerikas laikraksti par to smejas. Es neticu, ka pasaule izjuks gabalos, bet es saku, ka uzjautrināties par to nav pareizi. Jo vienā no šim dienām kaut kas notiks, kaut kas līdzīgs tam, kad piecas planētas, Marss, Jupiters un Venēra un—un pārejās ieies savā—savā... Nekā tāda vēl nav bijis. Ak, viņi apgalvo, ka varbūt pirms divdesmit pieciem tūkstošiem gadu, bet kurš gan tur bija un redzēja?

⁷⁵ Es paredzu, ka tam ir kaut kāda garīga nozīme. Es domāju, ka atnāks kaut kas no Dieva, ka tajā laikā tiks atvērta varena Vārda atklāsme. Atcerieties, viņi apgalvo, ka tad, kad piedzima Jēzus, tris planētas nostājās vienā rindā. Un šeit ir piecas, un pieci nozīmē žēlastību, žēlastības skaitlis. Tris ir pilnības skaitlis. Pieci ir žēlastības skaitlis. J-ē-z-u-s, ž-ē-l-a-s-t-ī-b-a [Angļu val.: grace—Tulk.], t-i-c-i-b-a [Angļu val.: faith.] un tā tālāk. Žēlastības skaitlis! Dievs sūta draudzei Savu spēku, tā būs Viņa žēlastība, tas nebūs tāpēc, ka cilvēki ir paklausīgi. Un Jesaja sacija 40. nodaļā, ka: "Sakiet Jeruzālemei, ka tās karš ir beidzies," kaut arī tā bija vainīga elkdievībā, taču to atsūtīja Dieva žēlastība. Viss, ko mums sūta Dievs, ir Viņa žēlastības, nevis mūsu nopelnu dēļ. Tāpēc, iespējams, tas kaut ko nozīmē. Es paredzu, ka būs pārmaiņas. Es nezinu, kas tas būs, taču es ticu, ka tam ir jānotiek. Mēs šobrīd esam... jau pavisam tuvu tam.

⁷⁶ Ja kāds ir izsalcis, lai viņš nāk pie Kristus. Ja kāds ir izslāpis, lai viņš nāk pie Kristus. Viņš veldzē slāpes. Viņš ir Tas, kurš apmierina visas mūsu slāpes un izsalkumu.

⁷⁷ Reiz man pastāstīja kādu stāstu. Varbūt es to jau draudzē esmu stāstījis. Ja esmu stāstījis, tad piedodiet man atkārtošanos, taču tas ir tieši vietā. Tur bija viens indiāņu pavadonis jeb tāds kā indiāņu uzraugs. Viņš bija ceļā Navaho reģionā un apmaldījās. Viņu sauca Kois. Un viņš jāja pa taku, pa zvēru taku, un viņš domāja: "Un tā, ja es iešu pa šo taku, es noteikti atradīšu ūdeni." Un viņa zirgs bija tik izslāpis, ka bija izkāris savu izkaltušo mēli, nāsis tam bija apsārtušas un aplipušas ar smiltim. Viņa lakats bija pilnīgi sacietējis, viņš bija turējis to uz savas sejas smilšu vētrās, un viņš gāja bojā bez ūdens. Un viņš vadīja savu zirgu, kad viņš uzdūrās tai takai. Un, kad viņš

uzsēdās zirgam mugurā, ieraugot to zvēru taku, viņš sacija: "Tā noteikti aizvedis mani pie ūdens." Un tā, viņš uzlēca uz sava zirga un sāka jāt pa taku.

⁷⁸ Un ari zirgs zināja, ka šī taka veda uz ūdeni. Kā Dievs dod instinktu mēniem dzīvniekiem! Un tas devās uz priekšu pa taku. Pēc kāda laika dažas pēdas novirzijās uz vienu malu no iemitās takas, pavism nedaudzas. Zirgs gribēja nogriezties tajā virzienā, taču Kois domāja citādāk. Viņš mēģināja to noturēt uz skaidri redzamās takas, un viņš to dzina uz priekšu, bet zirgs negāja. Viņš piecirta piešus, bet zirgs nosprauslojās un gāja citā virzienā. Tas sāka celties pakalķājās. Tas bija pārāk vājš, lai izmestu viņu no segliem.

⁷⁹ Un tā, viņš atkal piecirta piešus, līdz viņš savainoja zirgu, viņš tik ļoti gribēja tikt pie ūdens, tā viņš paliktu dzīvs, līdz zirgs apstājās, tricēdams un asipodams. Viņš paskatījās lejup, pavērās lejup, zirgs, lūk, *šādi* trīcēja un teju vai nevarēja nostāvēt kājās. Viņš paskatījās uz to lejup un ieraudzīja uz zirga sāna asinis. Viņš bija kristietis. Un viņš pateica savam zirgam, viņš teica: "Es bieži esmu dzirdējis, ka mežonīgie... ka dzīvniekiem ir instinkts. Manuprāt, neizskatās, ka tās dažas pēdas, kas tur nogriezās, ved pie ūdens. Izskatās, ka šī te liela taka aizvedis turp, kur viņi visu laiku dodas pēc ūdens, taču," sacija, "ja jau līdz šim tu esi man bijis uzticīgs, es sekošu tavam instinktam."

⁸⁰ Ak, es par to aizdomājos, attiecībā uz Kristu! Ceļš uz pazušanu ir labi iemīts un ar plakātiem izlimēts, bet ir kāds šaurs ceļš, kas ved uz Dzīvību. Maz būs to, kas to atradis. Tikai nevis instinkts, bet Svētais Gars pagriezis tevi sānis pie tā Dzīvības ūdens. Es domāju, ka, ja Tas mani ir droši aizvedis līdz šeienei, tad es Tam sekošu visu atlikušo ceļu.

⁸¹ Pabeigšu stāstu: viņš—viņš nebija nogājis pat pusjūdzi, kad pēkšņi uzticamais zirgs pieveda viņu pie lielas ūdenstilpnes. Zirgs zināja, par ko tas runāja, ko tas gribēja pateikt, *šādi* uzvedoties ar jātnieku. Viņš tur pienāca. Viņš sacija, ka viņš leja zirgam uz purna ūdeni. Viņš peldējās, viņš kliedza un blāva, un viņš gavilēja no visa spēka, un aumaļām dzēra ūdeni, kliegdamas: "Mēs esam glābtī! Mēs esam glābtī! Mēs esam glābtī!" Un zirgs dzēra un trīcēja. Un viņš skatījās uz tā asinīainajiem sāniem, tos klāja rētas no pieshiem.

⁸² Un sacija, ka tieši tad, viņš sacīja... izdzirdēja kādu sakām: "Nāc ārā no ūdens." Viņš paskatījās, un tur stāvēja rētains kovbojs. Un viņš iznāca no ūdens. Viņš sacija, ka saoda ugunkuru, un viņš paskatījās, un tur bija apmetusies viru grupa. Viņi bija devušies izpētes braucienā. Viņi bija atraduši zeltu, un bija atpakaļceļā, un bija apkārvuši savus zirgus, un bija atnākuši līdz šai ūdenstilpnei un atpūtās, un viņi visi bija piedzērušies.

⁸³ Un viņš stāstīja, ka viņiem cepās medijums, un viņš kopā ar tiem paēda. Un sacija, viens no tiem sacīja: "Nem, iedzēr." Viņš

pastāstīja viņiem, kas viņš bija, ka viņš ir Džeks Kois, indiāņu pavadonis. Bet tas sacīja: "Labi, tagad nēm, iedzer."

Viņš sacīja: "Nē," viņš sacīja, "es nedzeru."

⁸⁴ Un tas aizvainoja tos cilvēkus. Tāpēc viņš sacīja: "Tu dzersi to, ko mēs tev dosim!"

Viņš atbildēja: "Nē, es nedzeru."

⁸⁵ Tas izstiepa krūzi un sacīja: "Dzer!" Viņi visi bija piedzērušies, ziniet, kādi seši gabali.

Bet viņš sacīja: "Nē, paldies, puiši."

⁸⁶ Sacīja: "Ja mūsu cepetis bija pietiekami labs ēšanai, tad mūsu viskijs būs pietiekami labs dzeršanai."

⁸⁷ Jūs zināt, kā uzvedas piedzērušie. Bērni viņš sacīja: "Nē," viņš sacīja.

⁸⁸ Un viņi ielika patronu šautenē un sacīja: "Tūlit tu izdzersi!"

⁸⁹ Viņš sacīja: "Nē. Nē, es nedzerušu." Un tas sāka mērkēt ar šauteni. Sacīja: "Nedaudz uzgaidi." Sacīja: "Man nav bail no nāves." Viņš sacīja: "Man—man nav bailes mirt." Viņš sacīja: "Bet pirms nāves es—es gribu jums izstāstīt manu stāstu, kāpēc es nedzeru." Sacīja: "Es esmu no Kentuki." Viņš sacīja: "Un reiz no rīta mazā, vecā balķu būdiņā gulēja un mira mana māte, viņa piesauca mani pie savas gultas un sacīja: 'Džek, tavs tēvs nomira ar kārtim rokās, uz galda, piedzēries.' Un sacīja: 'Nekad nedzer, Džek, lai kas ari notiktu.'" Un sacīja: "Es uzliku savas rokas uz mātes pieres. Un es apsoliju Dievam, būdams desmit gadus vecs puisēns, ka es nekad nedzerušu spirtoto." Viņš sacīja: "Es nekad neesmu to dārijis." Un sacīja: "Tagad, ja gribi šaut, tad šauj."

⁹⁰ Un tas piedzērušais pacēla savu šauteni, un viņam atkal izstiepa krūzi, sacīja: "Nem, vai es šaušu!" Un tieši tajā brīdī atskanēja šāviens un krūze aizlidoja pa gaisu.

⁹¹ Kanjona mala stāvēja kāds kovbojs, rētās, pa viņa vaigiem tecēja asaras. Viņš sacīja: "Džek, ari es esmu no Kentuki. Reiz es devu solijumu savai mātei, bet es lauzu savu solijumu." Viņš sacīja: "Es gaidiju, līdz visi tie viri piedzēries, un es grāsijos pilnīgi visus viņus nogalināt un paņemt to zeltu, kas viņiem bija." Viņš sacīja: "Bet es esmu bijis dzērājs un dārijis nepareizi. Taču," sacīja, "esmu pārliecināts, ka tad, kad šī šāviena atbalss atskanēja Debesu kanjonos, mana māte dzirdēja, kā es devu solijumu, ka es tā vairs nedarišu." Un caur Dieva želastību viņš tur atveda visus tos vīrus pie Kristus, visus, kas tur atradās.

⁹² Redzat, lūk, kaut kas par ūdeni, kaut kas par atsvaidzināšanu. Es ar to gribēju pateikt, ka ir jātiekt pie ūdens, kad esi izslāpis. Kad nonāc pie ūdens, kad esi izslāpis, tas kaut ko ar tevi izdara.

⁹³ Un tā, Viņš sacīja: "Savu mieru Es jums atstāju. Savu mieru Es jums dodu." Ne tā, kā šī pasaule jums dod mieru, bet tā kā

Viņš dod jums mieru. Viņa miers veldzē mūsu slāpes. Ja mēs ilgojamies pēc miera, tad atsvaidzināsimies iekš Viņa miera, lai zinātu, ka mums ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. Viņš ir mūsu miera Devējs, kas veldzē mūsu slāpes.

⁹⁴ Šis pants, kas saka, ka Viņš ir patiess Ēdiens un patiess Dzēriens. Man šeit ir atzimēts, 57. pants: “Patiess Ēdiens un patiess Dzēriens.” Paklausieties, ko Viņš šeit pateica.

*Un tāpat kā dzīwais Tēvs Mani ir sūtījis un Es dzīvoju
caur Manu Tēvu, arī tas, kas Mani ēd, caur Mani dzīvos.*

⁹⁵ Citiem vārdiem sakot: “Tēvs Mani sūtija, un Es dzīvoju no Viņa. Un katram cilvēkam, kas nāk pie Kristus, ir jādzivo no Kristus.” Ak vai, te nu tas ir, lūk, kas ir komūnija! Lūk, kas ir istais vakarēdiens, kuru tu atrod, kad tu dzīvo no Kristus.

⁹⁶ Lūk, mūsu ķermeniem, fiziskajiem ķermeniem, lai izdzīvotu, katru dienu ir vajadzīga bariba un dzēriens. Ja mēs katru dienu neuzņemsim ēdienu un dzērienu, tad mūsu ķermenis kļūst vājš. Mēs tā esam izveidoti, ka mums ir vajadzīga bariba. Vienas dienas bariba nepietiks nākošajai dienai. Tev ir jāēd katru dienu, lai stiprinātu savu mirstīgo būtni. Tu izdzivosi, taču tu kļūsi vājāks. Un otrajā dienā tu būsi vēl vājāks. Un trešajā dienā tu jau būsi ārkārtīgi vājš.

⁹⁷ Nu, tieši tā loti bieži notiek ar mums garigajā sfērā. Redziet, mums katru dienu ir jābūt komūnijā ar Kristu. Mums ir jārunā ar Viņu katru dienu. Katru dienu mums ir viss ar Viņu jānokārto. Pāvils sacija: “Es mirstu katru dienu.” Redzat? “Es katru dienu mirstu; tomēr, ne es dzīvoju, bet mani dzīvo Kristus.” Un tā, ja jau jūsu fiziskajam ķermenim katru dienu ir vajadzīgs ēdiens un dzēriens, lai izdzīvotu, tad jūsu garigajam ķermenim ir vajadzīga garīgā Bariba un vakarēdiens ar To Kungu katru dienu, lai izdzīvotu. Jā. Jēzus sacija: “Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no katra Vārda, kas nāk no Dieva mutes.” Tāpēc katru dienu mums ir jāstudē Bibele. Daži cilvēki To nestudē vispār. Daži To paņem rokās divas vai tris reizes gadā. Taču ists, reāls ticīgais, kurš ir patiešām garīgi veidots, viņš lasa Bibeli katru dienu un runā ar To Kungu. Tā tas ir. [Pārtraukums lentas ierakstā—Tulk.] Viņam tas ir jādara. “Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.”

⁹⁸ Lūk, vēl viens iemesls, kāpēc mēs ēdam baribu: lai mūsu ķermenis spētu pretoties slimibām. Ja tu neēd, un tavs ķermenis novājē, tad tas ir pakļauts slimibām. Slimibas ielauzīties asins sistēmā, un tad ar jums būs beigas. Ja asinis nebūs pietiekami bagātinātas un tiras, tad slimība ieklūs jūsu asins sistēmā. Tāpēc jums ir jāēd laba, barojoša pārtika, lai jums būtu laba asins sistēma. Ja jūs to nedarisiet, tad jūs esat pakļauti slimibām. Tieši tā notiek ar daudziem kristiešiem.

⁹⁹ Gluži kā siltumnīcas augi. Paņemiet, piemēram, siltumnīcas augus, tiem ir vajadzīga aprūpe. Tie nav pieraduši pie laika

apstākliem. Tie nav pieraduši pie saules gaismas un pārējā, tie bija apsegti un aprūpēti. Tieši tā notiek ar daudziem tā saucamajiem kristiešiem, tie ir siltumnīcas augi. Tā tas ir, baidās no katras garāmejošās vaboles! Jūs zināt, tas ir tikai... apsmidzināšana ir vajadziga tikai vārgaijiem augiem jeb hibridu augiem.

¹⁰⁰ Ziniet, panemiet herefordas šķirnes govi un izlaidiet to ganibās un izlaidiet tur longhornas, tā longhornas tur izdzivos, jo tā ir oriģinālā šķirne. Taču panemiet brangus vai herefordas šķirnes, kas ir sakrustotas un ir hibrīdi, uz tādu govi ir patikamāk skatīties, protams, taukaināka un brangāka, taču izlaidiet tās ārā, tās nespēs izdzivot. Tās nomirs! Tām ir vajadzīga aprūpe. Saprotat?

¹⁰¹ Un tieši tas notiek šodien: mums ir labāk apgērbti kristieši, lielākas baznīcas un daudz izglītības, daudz teoloģijas, taču viņiem visu laiku ir vajadzīga aprūpe, tev ir jāskatās caur viņu brillēm, vai arī tu neko nerediti. Lūk, kas mums ir vajadzīgs, tirasiņu šķirnes kristieši, dzimuši zem Kunga Jēzus Asinim, kas nedzīvo no baznīcas teoloģijas, bet no Dieva Vārda, no komūnijas ar Kristu. Vārds ienāk ticigajā, tiek stiprināts viņa—viņa garīgais kermenis. Tas nav siltumnīcas zīdainis!

¹⁰² Viens kalpotājs šodien pateica, es dzirdēju, viņš to pateica pa radio, viņš teica, ka tad, kad viņš atbrauca uz valsti, viņam bija lielas problēmas ar sinusu, un viņam ieteica veikt operāciju. Un viņi sacīja, ka viņi izdaris *to* un *šito*, un viņu griezis un operēs, un izņems daļu no sinusa, un tāpēc viņa seja iekritis un tā tālak. Un viņš sacīja, ka viņš ēda tabletēs veselām mucām. Šķita, ka viņam bija jāed tik daudz tabletu. Taču, kad viņš aizgāja pie laba ārstā kristieša, ārsts sacīja: "Aizmirsisim par tabletēm un aizmirsisim par operāciju, bet nostiprināsim kermenī, lai tas var pretoties sinusa iekaisumiem." Tieši tā!

¹⁰³ Kāds ir iemesls tam, ka cilvēki vairs nedzīvo tik ilgi, kā dzīvoja agrāk? Mums ir vajadzīga pote pret *to* un pote pret *šito*, un mēs apsmidzinām sevi ar visvisādām zālēm. Kadas tam ir sekas? Tas padara mūs vājus, resnus, lenganus, nekā laba. Kad seno laiku cilvēks... Nu, mēs pret visu esam alergiski. Lūk, mums parādās alergijas un viss pārējais.

¹⁰⁴ Es biju Āfrikā, nebiju varējis uztaisit poti pret malāriju. Taču malārijas odiņš varēja apsēsties man uz rokas, un es būtu saslimis ar malāriju. Viņi nesic, un tu gandrīz nejūti. Viņi ir viegliņi, klusītēm apsēžas, un viss, tu esi inficējies. Ja tu izdzivosi, tad tev tas paliks uz piecpadsmit gadiem. Un pēc tam tu kaut kad no tā nomirsi. Bet tur bija iezemieši savās būdiņās, kājas aplipušas ar odiem, staigā bez drēbēm. Odi viņiem kož, malārijas odi, bet viņus tas neuztrauc. Kāpēc? Viņiem ir nostiprināta imunitāte. Viņiem ir Dieva dota pote.

¹⁰⁵ Un tieši tas notiek ar mūsdienu cilvēkiem. Tieši tas notiek ar draudzi. Tur ir daudz zidaiņu pošu un cilvēciskās teologijas, mēs esam pārāk daudz apsmidzināti. Lūk, kas mums ir vajadzigs, Dieva pote caur Tā Kunga Dieva Vārdu. Cilvēks ik dienu dzivos ar šādu Baribu, un viņa dvēselei tā ir vakcina no garigām slimibām, kuras staigā un izplatās pa visu valsti. Man par šo tēmu ir daudz piezīmu, taču man būs jāapstājas.

¹⁰⁶ Un tā, nostiprināties, gatavoties vakcinēšanai. Lūk, mēs ar to dzivojam, mūsu—mūsu ķermenim tas ir jāsaņem. Ja mums tā nav, tad mēs esam pakļauti visāda veida slimibām. Un Dieva Vārds, kā mēs tam ticam un pieņemam To caur komūniju: "Kungs, Tavs Vārds ir Patiesiba."

¹⁰⁷ "Mana draudze saka, ka cilvēkam nav jāpiedzimst no augšas. Viņi saka: 'Rokas paspiešana ir dzimšana no augšas.' Viņi saka: 'Apslacišana.' Viņi saka to visu pārējo: 'Tas ir pareizi, Tēvs, Dēls un Svētais Gars.'" Bet Bibelē ir teikts kristities Jēzus Kristus Vārdā. Saprotat? Lūk, ja vien vēlies, ej uz priekšu ar tām māksligajām injekcijām, tu padarisi sevi par māksligu kristieti. Saprotat? Tu to negribi.

¹⁰⁸ Tev var būt Dzīvība tikai caur Kristu. Un tā, ko dara Viņa Vārds? Tas nostiprina mūsu garigo ķermenī, kad mēs esam komūnījā ar Viņu, stiprina, lai varetu nostāvēt pretim velnam.

¹⁰⁹ Tu sacīsi: "Brāli Branham, vai tu saki: 'Komunicejot iekš Viņa Vārda'?"

¹¹⁰ Jā, Viņš ir Vārds. "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū." Un mums ir jāēd Viņa ķermenīs. Tādējādi Viņa ķermenīs ir Viņa Vārds, jo Viņš ir Vārds. Un Viņš sacija Jāņa Eванģēlija 15. nodaļā: "Ja jūs paliekat Mani, un Mana komūnija, Mans Vārds, paliek jūsos, tad varat lūgt, ko gribat, un tas jums notiks." Lūk, lūdzu. Tā ir patiesiba. Redziet, prasiet, ko gribat!

¹¹¹ Ko jūs darāt? Jūs stiprināt savu ķermenī vakcinai pret... Kāds ienāk un saka: "Ak, mūsu draudze netic skaļai gavilēšanai." Redziet, tu esi nostiprināts. Kas? Tevi ir komūnija, Vārds. Tu esi pret to vakcinēts. Ja ienāk kaut kādas nejēdzības, kas notiek? Tajā visā nav Vārda, un tādā gadījumā tu esi drošs, ka tas ir nepareizi. Mani neinteresē, cik reāli tas izskatās: ja tas nav Vārds, atstājiet to. Pareizi, atstājiet to. Man neinteresē, ko tas dara, tam ir jāsakrit ar Vārdu!

¹¹² Lūgšanā, kā es pieminēju Mihu, kas tur stāvēja, paskatieties, tas izskatījās patiešām pareizi, jo tur bija Israēls, un tas zemes gabals piederēja viņiem. Tie svešinieki bija ienākuši un viņiem to atņēmuši, un bija uzcēluši paši savas mājas, un bija okupējuši daļu tās zemes, ko viņiem bija iedevis Dievs. Tapēc izskatījās, ka tiem četrsimt ebreju praviešiem bija taisnība. Taču, ziniet, Jošafātā bija kaut kas garigs, viņš sacija: "Vai tev nav vēl kāds?"

¹¹³ Sacija: "Man ir viens, taču," sacija, "es viņu ienistu. Viņš to vien dara, kā pravieto ļaunu."

Sacija: "Aizej un atved, paklausīsimies viņu."

¹¹⁴ Un viņš aizgāja, viņš sacija: "Uz priekšu, dodieties turp, bet es redzēju Israēlu izklidinātu kā avis, kurām nav gana." Un tad viņš izstāstija savu viziju.

¹¹⁵ Nu, kuram bija taisnība? Izskatījās, ka taisnība bija tiem četriem simtiem. Četrsimt labi apmācītu viru sacija: "Ej, Tas Kungs ir ar tevi." Un Cedekija pat bija—bija... Cedekija bija uztaisījis lielus dzelzs ragus. Viņš sacija: "Ar tiem tu izstumsi svesinieku no zemes." Viņš bija pārliecināts, ka viņam ir taisnība. Viņš zināja, ka viņam ir taisnība. Taču, redziet, viņš kļūdījās.

¹¹⁶ Un, lūk, Miha, viens pret četriem simtiem, un viņš sacija: "Ja jūs iesiet, Israēls tiks izklidināts, nebūs gana."

¹¹⁷ Bet tie pārējie sacija: "Ej, Tas Kungs ir ar tevi!" Lūk, materiālā ziņā viņiem bija taisnība, tā vieta piederēja Israēlam. Bet Tā Kunga Vārds bija nosodījis Ahabu, tāpēc kā gan Dievs varēja svētīt to, ko Viņš bija nosodījis?

¹¹⁸ Tieši tas notiek šodien. Saprotat? Komūnijas Vārds bija Mihā. Lūk, ja tev ir komūnija ar Dievu, ēdot isto vakarēdienu, bet gars, kas ir tevi, nepiekrit šim Vārdam, tad tu neesi sadraudzībā ar Dievu, tu esi sadraudzībā ar ļaunajiem gariem. Kādi viņi ir atdarinātāji! Bibele saka: "Pēdējās dienās viņi teju vai pieviltu pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams. Taču debesis un zeme zudis, bet Mans Vārds nezudis." Un, ja... Pāvils sacija Vestulē Galatiesiemi 1:8: "Ja enģelis no debesim sludina citu Evaņģēliju nekā Šo, ko jūs jau esat dzirdējuši, lai viņš ir nolādēts." Pat enģelis! Agrinajā draudzē, kad bija tādi viri kā svētais Martins, Irinejs, šie dievbijigie viri, kad velns parādījās kā gaismas enģelis. Bet iesiet modri, viņš nedaudz atkāpsies no Vārda.

¹¹⁹ Viņš parādījās Ievai kā gaismas enģelis, pateica viņai: "Protams, Tas Kungs pateica *to*, Tas Kungs pateica *šito*," taču viņš nepiekrita Dievam pašās beigās. Un tieši to šodien dara viltus vakarēdiens. Kad cilvēki domā, ka viņi lūdzas Dievam, bet nepakļaujas Vārdam, tas ir viltus vakarēdiens.

¹²⁰ "Ja jūs paliksiet Mani un Mans Vārds jūsos, tad prasiet, ko gribat," redziet, "un tas notiks." Tas nevar vienreiz būt tā, bet otrreiz citādāk. "Jūs paliksiet Mani, Mani Vārdi paliks jūsos," tas nozīmē palikt tur. *Palikt* nozīmē "būt tur, palikt tieši tur". Jā, tā—tā ir vakcīna pret grēcīgām slimibām.

¹²¹ Tagad atļaujiet man beigt, pasakot vēl šo vienu vārdu, pirms mēs dosimies pie vakarēdiena galda. Tā Kunga Asinis un Ķermenis, sajaukti kopā ar ticibu, tās ir Asinis un Ķermenis, tas ir Gars un Vārds, sajaucot tos kopā ar ticibu, sanāk Müžīgā Dzīviba. "Kas ēd Manu Miesu un dzer Manas Asinis, tam ir Müžīgā Dzīviba, un Es augšāmcelšu viņu pēdējā dienā." Te nu tas

ir. Kas tas ir? Tā Kunga komūnija. Vārds un Gars, šī Dziviba ir Asinis, Vārds un Gars vienādojas ar Mūžigo Dzivību caur ticibu Tam Kungam.

¹²² Tāda ir mana lūgšana, kad redzu tuvojamies beigas un redzu, ka jebkurā bridi kaut kas var notikt, un zinu, ka mēs vairs neesam talu no Tā Kunga Atnākšanas:

Kungs, tāpēc Kunga Jēzus, Dieva Dēla Vārdā ļauj man paņemt Vārdu, šo Zobenu, un vicināt To ar to ticibū, kāda man ir, un izcirst sev ceļu cauri jebkuram dēmoniskam spēkam, līdz es ieraudzišu Jēzū, caur Viņa Vārda komūniju.

¹²³ Būt komūnijā ar Viņa Vārdu. "Ja jūs paliksiet Mani un Mans Vārds jūsos, tad prasiet Man, ko gribat, un tas jums notiks." Cik brinišķīgi! Lūk, kur ir īsta komūnija ar Vārdu un Garu, ar ticibū, lai To samaisitu kopā: "Prasiet, ko gribat, un jums tas notiks." Lūgsmi.

¹²⁴ Žēlsirdigais un Cildenais, Svētais Tēvs, Dievs, varenais ES ESMU, Ābrahāma El-Šadai. Ak, Dievs, šis varenais Tā Kunga vakarēdiens vienādojas ar Mūžigo Dzivību, un Tas vakcinē pret lepnumu, Tas vakcinē pret neticibū, Tas vakcinē pret šīs pasaules grēku! Tā ir komūnija ar Dievišķo milestību pret mūsu Debesu Tēvu. Un pateicoties Jēzus Kristus taisnigumam, mums ir pieejā pie šī galda. Un mēs lūdzam, Kungs, lai Tu šovakar dāvā katram no mums šo pieejū Garā. Piedod mums. Un mēs gribam, lai mūsu garigie ķermenī aug. Mūs neinteresē pievienošanās kādai baznicai vai konfesijai. Mēs gribam nostiprināt garigo ķermenī, saņemt tādu poti pret grēku, ka mums vairs nebūs vēlmes darīt nepareizi, un Svētais Gars varēs paņemt Savu Vārdu un mūsu lūpas, un runāt To tikpat tiri, kā Tas bija runāts tajā dienā, jo Tas ir tas pats Gars, kas bija Kungā Jēzū. Es lūdzu, Tēvs, lai Tu dāvā to mums.

¹²⁵ Laiks tuvojas beigām. Mēs nezinām, kad tieši tiks izglābtas pēdējais. Taču es lūdzu šovakar, Kungs, ja šeit atrodas tie, kuri nepazist Tevi kā savu Glābēju, lai viņi iepazist Tevi šovakar, kad atnāks pie šiem kristību ūdeņiem kā memoriāla, lai apliecinātu šīs ticīgo grupas priekšā, ka viņi tic stāstītajam, ka Jēzus no Nācarenes piedzima jaunavai Marijai un ka Viņu nogalināja, sita krustā Poncijs Pilāts, un trešajā dienā Dievs Viņu augšāmcela, un šodien Viņš sēž pa labai rokai Viņa Majestātei, vienmēr dzīvs, lai veiktu aizbildniecību.

¹²⁶ Dāvā, Kungs, lai šie cilvēki ir paklausīgi Bibeles pavēlēm: "Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu. Jo nav neviens cits Vārds zem Debess cilvēkiem dots, caur kuru jūs varētu glābties." Ak, Dievs, lai cilvēki ierauga tā patiesumu un stingro Vārdu: "Nav neviens cits Vārds zem Debess cilvēkiem dots, kurā jūs varat tikt glābtī, tikai Jēzus Kristus Vārdā." Tāpēc apstuļi sacija: "Atgriezieties ikviens no grēkiem un liecieties

kristities Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šis apsolijums ir visām paaudzēm, visiem, ko Tas Kungs mūsu Dievs pieaicinās.” Dāvā, Kungs, lai šovakar būtu daudz pieaicināto.

¹²⁷ Un vēl mūsu Kungs sacija: “Neviens nevar atnākat pie Manis, ja Mans Tēvs viņu nepievilks, un visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis. Manas aitas dzird Manu Balsi.” Svešinieku, ja runās svešnieks, tāda balss, kas nesaskan ar rakstiem, aita to ātri atpazīs. Ak, Dievs! Un, ja tā ir Tava Balss, Bībele, tas, ko Tā saka, katra aita To dzirdēs, jo Tā ir aitu Bariba. Viņi ir ēduši vakarēdienu. Viņi zina, kādu Baribu dod Tēvs. “Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.” Dāvā, Kungs, lai šovakar daudzi ierauga un saprot, un atnāk pie Tevis.

¹²⁸ Tie, kuriem nav Svētā Gara, lai viņi to neatliek uz citu reizi. Citā reizē varbūt jau būs par vēlu. Varbūt viņu te vairs nebūs.

¹²⁹ Un, Tēvs, mēs tagad esam sapulcējušies ap šo galdu, lai pieņemtu to, kas simbolizē Tavu lauzto ķermenī, tāpēc mēs lūdzam, ja mūsu vidū ir kāds grēks, Kungs, piedod mums. Tu saciji: “Kad jūs sanākat kopā, gaidiet cits uz citu.” Dievs, ja ir kāds grēks šajā sanāksmē, jebkur, es lūdzu, lai Jēzus Kristus Asinis nošķir to virieti no viņa grēka, vai ari to sievieti, puisi vai meiteni. Un, Tēvs, es lūdzos par sevi, lai Tu nošķir mani no visām šaubām, katru grēku, katras neticibas, no jebkā, kas... Mēs zinām, ka neticiba ir grēks. Tas ir vienigais grēks. “Kas netic, jau ir sagrēkojis.” Un vienigais grēks ir neticēt Dieva Vārdam. Un, Tevs, ja mani ir kāda neticiba, piedod man, ak, Dievs, jo tās tur ir daudz, un es lūdzu, lai Tu man piedod. Piedod manai sanāksmei, kuru Tu man esi devis šovakar, un pabaro viņus ar Vārdu. Dāvā to.

¹³⁰ Un, kad mēs ēdisim to, kas atgādina par Tā lauzto ķermenī, Kurš augšāmcēlās no mirušajiem un ir mūžigi dzīvs mūsu vidū, ļauj mums saņemt vakarēdienu no Viņa, Kungs, Svētā Gara komūniju. Dāvā to, Tēvs. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

¹³¹ Un tā, tiem, kuriem ir jādodas prom un kuri nevar aizkavēties uz aptuveni piecpadsmit minūšu vakarēdiena kalpošanu... Mūsu nav daudz, un mēs ēdisim vakarēdienu. Tas nav slēgts vakarēdiens. Tas ir katram ticigam kristietim. Dievs nav novilcis robežliniju starp baptistu un metodistu, un tā tālāk. Mēs visi esam caur vienu Garu kristiti vienā Ķermenī, un mēs visi esam Dieva Valstības lidzpilsoni. Un, ja mūsu vidū ir kāds no malas, es šeit neesmu pārāk bieži, un es nezinu, kurš ir loceklis un kurš nav. Atcerieties, nav svarīgi, kādai draudzei jūs piederat, tam ar to nav nekāda sakara. Tik un tā ir tikai viena Draudze, un tu nevari Tai pievienoties, tu Tajā piedzimsti. Ta tas ir. Un tajā Dieva Draudzē jūs piedzimstat. Un mēs lūdzam, lai šovakar tu pieņem Kristu, esi komūnijā ar Viņu, kad mēs

pieminēsim Viņa lauzto ķermenī, un mēs uzņemsim šo maizi un vinu kā pashā, un lai Dievs apslaka mūsu sirdis un sirdsapziņu ar Asinim.

¹³² Tagad iznesis vakarēdienu, bet mēs izlasisim no Pirmās Vēstules Korintiešiem 12. nodaļas. Un uzreiz pēc tam mēs uzņemsim vakarēdienu, un mēs paļaujamies, ka Dievs jūs bagātīgi svētis. Un, kad mēs to izlasisim, vai arī pirms mēs to izlasisim, ja jums ir jādodas prom, nu ko, jūs varat mierigi doties prom. Un atkal nāciet pie mums trešdien vakarā un svētdien no rita, un svētdien vakarā. Ja varat palikt un kopā ar mums uzņemt vakarēdienu, mēs ļoti priecāsimies, ja jūs tā darisiet. Uzreiz pēc tam būs Tā Kunga... būs ūdens kristības, kas būs, manuprāt, pēc kādam piecpadsmit minūtēm, domāju, ka ilgākais pēc divdesmit. Pirmā Korintiešiem 11. nodaļa, 23. pants.

...no Tā Kunga es esmu saņēmis, ko es arī jums mācīju, ka Kungs Jēzus tanī naktī...kad tas tapa nodots, nēma maizi,

un pateicās, pārlauza...sacīja: Nemiet un ēdiet, tā ir Mana miesa, kas par jums top dota: to dariet Mani pieminēdami.

Tāpat Viņš paņēma arī bikeri pēc, un, kad Viņš bija vakariņojis, sacīja: Šis ir jaunās derības kauss Manās asinīs, to dariet, cikkārt jūs to dzerat, Mani pieminēdami.

Cikkārt jūs no šīs maizes ēdat un no šī bikera dzerat, pasludiniet Tā Kunga nāvi, tiekāms Viņš nāk.

Tad nu, kas necienīgi neēd šo...tad nu, kas necienīgi ēd šo maizi vai dzer Tā Kunga bikeri, tas būs noziedzīs pret Tā Kunga miesu un asinīm.

Bet lai cilvēks pats sevi pārbauda, un tā lai viņš ēd no šīs maizes un dzer no šī bikera.

Jo, kas ēd un dzer necienīgi, tas ēd un dzer sev pašam par sodu, ja viņš neizšķir Tā Kunga miesu.

Tādēļ jūsu starpā ir daudz slimu un vāju un diezgan...daudz ir aizmigušu.

Ja mēs paši sevi pārbaudītu, tad netiktu sodīti.

Bet sodīdams Tas Kungs grib mūs pārmācīt, lai ar pasauli netopam pazudināti.

Tāpēc, mani brāļi, kad jūs sanākat uz mielastu, tad gaidait cits uz citu.

¹³³ Tagad klusas lūgšanas brīdis par katru no mums, lūdziet par mani, kamēr es lūgšu par jums. [Brālis Branhamss klusām lūdz—Tulk.]...?...

Dāvā šos lūgumus, Visuvarenais Dievs. Piedod mums mūsu pārkāpumus, kā mēs piedodam tiem, kas izdara pārkāpumus pret mums. Mēs lūdzam to Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

¹³⁴ Šie nelielie gabaliņi ir košera maize, kas ir uztaisīta bez taukiem, garšvielām un visa pārējā, tā simbolizē Tā Kunga ķermenī. Tā nav apaļa, tā ir salauzta gabalos. Tāpēc ka tā simbolizē Viņa salauzto ķermenī, kas tika lauzts mūsu dēļ. Lai Dievs dāvā Savas svētības ikvienam, kas to ēdis. Lūk, tas nav ķermenis, tas tikai simbolizē to ķermenī. Man nav tāda spēka, nevienam nav, lai pārvērstu šo maize par kaut ko citu. Tikai un vienigi Dievam. Un, lūk, ko Viņš mums pateica: ēst šo maize un dzert šo vina kausu. Tagad nolieksim mūsu galvas.

¹³⁵ Vissvētākais Dievs, mēs esam Tavi kalpi, Jēzus Kristus Vārdā svēti šo maize tam, kam tā paredzēta, lai mēs, to uzņemot, atcerētos, ka mūsu Kungs tika sists krustā; un Viņa ķermenis, kurš bija tik dārgs un svēts, tika savainots ar rētām, ērkšķiem un naglām mūsu dēļ, lai caur Viņa saplosito ķermenī atnāktu Gars, kurš dod mums Mūžīgo Dzīvību. Kad mēs to ēdisim, Kungs, dāvā mums tādu žēlastību šajā celā, kā tas bija Israēlam tajos četrdesmit gados tuksnesi, un viņu vidū nebija neviena savārgušā. Tēvs Dievs, dāvā to, kad mēs lūdzam Tevi svētit šo maize, košera maize, tās paredzētajam pielietojumam. Jēzus Vārdā. Āmen.

¹³⁶ Jaunās Derības kauss, Asinis. Es aizdomājos par to dziesmu:

Vienmēr pēc tam, kad ticibā,
To straumi, kas no Tavām rētām tek,
Es redzēju, par izpērkošo milestību vien es
dziedāšu,
Lidz es nomiršu.

¹³⁷ Kad es redzu šis asinis, vinegas, vinogu asinis, es zinu, ka tās attēlo tās Asinis, kas izteceja no Kunga Jēzus ķermeņa. Lai ikvienam, kas tās uzņems, ir Mūžīgā Dzīvība, lai slimibas aiziet no viņu ķermeņiem, lai nogurums, savārgums, nomāktiba, lai velns (jebkādā veidā) atstājas no viņiem, lai viņiem būtu daudz spēka un veselības, un Mūžīgā Dzīvība, lai viņu gaisma mirdzētu Dieva slavai šis ļaunās un laulības pārkāpēju paaudzes priekšā, kurā mēs dzivojam.

¹³⁸ Debesu Tēvs, mēs nesam Tavā priekšā šos vinogulāja auglus. Jēzus Kristus Vārdā svēti to, kas attēlo Tava Dēla Jēzus Asinis, Tajās mums ir: "Ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti." Dāvā, Kungs, lai Dzīvība atnāk pie mums, Mūžīgā Dzīvība lielā pārpilnībā, lai mēs būtu spējīgi Tev labāk kalpot, lai mums būtu stiprums un veselība pārvietoties turp, kur mums ir paredzets Tev kalpot, lai kurp Tu mūs aicinātu. Dāvā šīs svētības, mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

VAKARĒDIENS LAT62-0204
(Communion)

Šis Vēstijums, kuru brālis Viljams Marions Branham sākotnēji sludināja angļu valodā svētdienas vakarā, 1962. gada 4. februāri Branhama Saiešanas Telti Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV, ir nemts no magnētiskās lentes ieraksta un bez saisinājumiem pierakstīts angļu valodā. Šo tulkojumu latviešu valodā ir nodrukājusi un izplata Voice of God Recordings.

LATVIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printerā personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlijā izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org